MOBILIZAREA

IN CAPITALA

Înfățișarea Capitalei. — Părerea unui străin

Străinii nu ne mai recunosc Capitala și e drept, că nici noi nu ne-o mai recunoaștem. Bucureștii „micul Paris", cum îi se spunea, oraș al petrecerilor, s'a transformat cu totul. Ni se imputa orientalismul, nepăsarea și nu odată, comparații fiind cu Bulgarii, s'a găsit că Românii și în special Bucureștenii le sunt inferiori din punctul de vedere al patriotismului.

A fost deajuns însă un gest, ca întreaga țară și Capitala noastră să se arate așa cum este. Sub pojghița superficialității, sub glume și râsete, s'a dovedit că există o voință nestrămutată, o iubire de patrie cum rar se vede, o energie care dă de gândit tuturor celor cari nu ne iubesc. Când au sunat goarnele și clopotele, s'a trezit în sufletele tuturor energia aceea ascunsă, patrimoniul nostru cel mai de preț, transmis din generație în generație, din veac în veac.

Activitatea începe dis de dimineață în Capitală, mii și mii de rezerviști se îndreaptă spre cazărmi. Cele câteva tramvae electrice ce circulă pe bulevarde sunt luate cu asalt. In graba de a ajunge la CotrocenI, rezerviștii cari nu mai găsesc loc în tramvae, se agață de părțile din afară ale vagoanelor, în poziții în adevăr periculoase. Unele tramvae electrice remorchează apoi tramvae ce circulau pe liniile ce întrebuințau cai.

Sunt scene în adevăr emoționante, vezi de pildă pe câte un soldat rezervist, complet echipat, la braț cu nevasta. N'au mai găsit loc în tramvai și pe jos merg de alungul Bulevardului plin de lume grăbită, îndreptându-se spre cazărmi. Zeci de mii de rezerviști își așteaptă acolo ultimele ordine, gata să plece acolo unde vor fi trimiși. Nu ai să vezi acel entuziasm superficial, de comandă-; e un entuziasm sincer, venit din inimă, o hotărîre nestrămutată de a-și face datoria. O ultimă sărutare și soțul se desparte de soția ce-i mai flutură în urmă batista.

Prin cafenele, pe bulevarde, pe calea Victoriei, cei cari nu au fost chemați încă, așteaptă cu liniște, să răspundă și ei la apel. Un străin, un german care se află în țară numai de scurt timp, îmi spunea:

— N'aș fi crezut nici odată, că la o chemare sub arme se poate răspunde cu un entusiasm atât de hotărît. Un popor ca al dv. e menit să devie cât de puternic, căci energia lui e fără margini.

V. A.

La bursa Capitalei nu s'au făcut eri operațiuni, fiind sărbătoare.

*

Camera de comerț din Capitală a hotărât, după cum se știe, înființarea unui spital pentru răniții convalescenți, în palatul acestei camere.

Acest spital va avea între 70—100 paturi.

Comitetul camerei de comerț se va întruni astă-seară la ora 9 spre a lua ultimele dispoziții în consecință.

*

D. D. Moruzi, prefectul Capitalei, care este colonel în rezervă, a fost trecut în activitate și însărcinat provizoriu cu îndeplinirea atribuțiunilor comandamentului pieței București, în locul d-lui general Socec, care va fi trecut la comandă.

*

După propunerea d-lui Alex. Constantinescu, fost ministru de domenii, s'a instituit un comitet de inițiativă pentru strângerea fondurilor necesare ajutorărei familiilor celor chemați în războiu.

Din comitetul de inițiativă fac parte d-nii Al. Constantinescu, dr. Istrati, d. D. Hagi Theodorachi, președintele Camerei de comerț din Capitală și Gr. G. Cantacuzino, primarul Capitalei.

Acest comitet se va întruni azi d. a., spre a hotări formarea unui mare comitet de acțiune, în care vor intra fruntașii comerțului, industriei, finanței și agriculturei.

*

Tuturor soldaților mobilizați li se împart câte un semn distinctiv: o cruce de zinc pe care stă scris numele regimentului, numărul companiei și numărul matricol al mobilizatului.

*

Ori ce corespondență adresată militarilor mobilizați, va trebui să fie deschisă. Corespondența închisă va fi distrusă imediat, înainte de a ajunge la locul de destinație.

Societatea „Crucea Roșie" a doamnelor din România

Față de numeroasele cereri cari în momentul de față ni se adresează din toată țara, aducem la cunoștința tuturor:

1) „Crucea Roșie" fiind dependinte de serviciul sanitar militar, nu poate ști unde ar avea de organizat un spital.

2) Nu se pot primi ca infirmiere de cât persoane putând justifica o practică deja făcută. Nu luăm răspundere, față de medici, de infirmiere numai cu bunăvoință.

3) Fiecare membră cu dorință de a fi folositoare în momentul de față trebue să ne trimită o hârtie unde ar specifica serviciul pe care l'ar putea implini: infirmieră, secretară, la rufărie, la bucătărie, etc.

4) Fiind că vom avea diferite spitale, nu ne putem angaja a trimete pe toate doamnele în aceeași direcție. Asemenea nu ne putem angaja a întrebuința toate bune-voințele cari ni se oferă cu atâta inimă, ori ce număr având nevoie a fi limitat.

Comitetul.

Marele entusiasm din provincie

ORDINUL DE MOBILIZARE LA PIATRA-N.

Vestea mobilizărei. — Impresia. Intrunirea dela statuia lui Mihail Kogălniceanu

Piatra-N., 23 Iunie.

In zorii zilei ordinul de mobilizare a fost vestit publicului prin bătae de tobe, goarne și prin sunetul clopotelor. Mulțimea a primit vestea cu mult entuziasm. In piața orașului e un furnicar de lume. Toți discută cu aprindere cerând începerea războiului cu bulgarii.

Seara la orele 8 jum. o mare mulțime cu facle a inundat piața orașului unde e așezată statuia lui Mihail Kogălniceanu. Aci au luat cuvântul d-nii I. C. Antoniu avocat al Statului, L. Pspelinschi avocat, G. I. Lazariu și un elev de la liceu îmbărbătând mulțimea și îndemnând'o la luptă pentru gloria țărei.

D. maior Belian a îndemnat cetățenii să'și facă datoria. D-sa a amintit că a luptat ca simplu soldat în războiul de la 77—78 iar acum ca maior va lua comanda unui batalion la Ploești. S'au făcut manifestații de simpatie la d. Leon Em. Bogdan, prefectul județului și la mai mulți domni deputați, senatori și persoane oficiale.

Muzica reg. 15 Războeni a cântat „Imnul Regal", „Deșteaptă-te Române" și „Hora Unirii".

In tot cursul zilei care de sătenI aduc pe apărătorii țărei. Toți sunt veseli și cu inima bună. Românul știe să-și facă datoria.

oxo

Mare însuflețire patriotică în Oltenia

Craiova, 23 Iunie.

Manifestațiile patriotice numai contenesc; e atâta însuflețire în populație încât pare că mobilizarea era așteptată cu o nerăbdare ce nu se mai putea înfrâna.

Toate clasele sociale și din toate vârstele fac manifestații de simpatie pentru armată și conducătorii ei.

Astănoapte mai multe serii de manifestanți s'au dus la comandantul corpului I de armată, d. general Cottescu, pe care l'au aclamat strigând: „Trăiască comandantul corpului I!" „Trăiasca brava armată română!" „Jos bulgarii!" „Vrem o Românie mare și respectată"!

După aceea manifestanții au cutreerat străzile orașului cântând cântece patriotice.

Azi dimineață la comandament era o afluență de nedescris, o mare mulțime de tineri veniseră să ceară să fie înrolați ca voluntari; li s'a răspuns că pentru moment nu se simte nevoe nici de toate contingentele mobilizate, cu atât mai mult de cei cari vin peste acest număr.

Zilnic sosesc rezerviști, cari se îndreaptă veseli către cazărmi, aclamați peste tot locul de mulțimea ce-i întâmpină cu urale.

La sediul comandamentului, unde doamnele de la Crucea Roșie s'au întrunit azi, au venit doi băeți de câte 12 ani, cari în nevinovăția lor au cerut și dânșii să fie utilizați la acest serviciu. — „Suntem în vacanță, spunea unul din ei, și fiindcă suntem mici și nu putem să purtăm puști, să facem și noi ceva pentru țară".

Tot ce poartă haină militară e privit cu dragoste și respect, și uniforma, fie ea de general sau de soldat, e considerată ca o icoană sfântă a neamului la care toți trebue să ne închinăm; această onoare, pare că n'așteaptă decât ocazia să dovedească că considerația ce li se dă e bine meritată.

La noi nu se văd figuri triste sau fețe posomorâte, veselia se citește pe figura fiecăruia, nici chiar femeile, mai slabe cum sunt ele, nu lasă să le citească în ochi decât tot dragostea de Patrie.

oxo

Marea demonstrație războinică din Roman

Roman, 22 Iunie.

In orașul nostru a fost astă-zi o zi mare, demonstrație în favoarea războiului.

Manifeste mari împărțite încă de dimineață chemau publicul să ia parte la demonstrația hotărâtă pentru orele 6 seara în piața centrală.

La orele 6 piața era un furnicar de oameni. Iau parte la această demonstrație peste 2000 de persoane din clasele sociale. Se văd o mulțime de sătenI veniți din împrejurimi spre a fi îmbarcați.

Au vorbit d-nii general în rezervă Macarovici veteran din timpul războiului de la 1877, care îndeamnă la o acțiune imediată contra bulgarilor; d-nii senator Ștef. Czuntu, dr. L. Henic, Nicolae Belu directorul ziarului local „Ecoul Romanului" și tânărul C. Hălăucescu. Toți, în mijlocul entuziasmului de nedescris au arătat rolul ce-i revine României în actualul conflict între statele balcanice.

Toți și-au exprimat satisfacția că s'a ordonat mobilizarea armatei române.

Toți oratorii au fost des întrerupți de strigăte de „Trăiască România" și „Jos Bulgaria" scoase din piepturile celor prezenți. Corul Ligei culturale a intonat apoi câteva imnuri patriotice în mijlocul uralelor cari nu mai sfârșeau.

In tot orașul domnește o mare însuflețire.

„Universul" a fost și astăzi zmuls din mâinile vânzătorilor.

Operațiile mobilizării la Tulcea

La reg. 10 călărași din Tulcea rezerviștii chemați ce trebuiau să se prezinte Duminică dim. la cazarmă, au sosit încă de Sâmbătă.

Ofițerii i-au primit cu urale.

Elevii liceului din Tulcea, în frunte cu fanfara și cu profesorii precum și d. G. Aslan, președintele comisiei de absolvire a liceului, au străbătut străzile principale, întâmpinați de public cu urale. S'au dus la comandamentul diviziei a 10, unde d. general Toma Constantinescu le-a ținut o cuvântare înflăcărată, încredințându-i de isbânda armatei române și cerându-le ca — la caz de nevoie — cei mai vârstnici dintre ei să îmbrace uniforma.

Apoi însoțiți de un public numeros, s'au dus în port, unde se îmbarcau pe șlepuri reg. 38 și 40 de infanterie, cari i-au primit în urale.

S'au cântat cântece patriotice și „Imnul regal" atât de elevi și publicul de pe cheiu, cât și de soldații de pe șlepuri.

Entuziasmul devenind din ce în ce mai mare, s'a îngăduit unei părți din trupa să debarce. Soldații, împreună cu elevii și publicul, au încins o horă mare și vioae.

Sosind d. general Constantinescu, a fost călduros aclamat de public, căruia d-sa i-a mulțumit cu entuziasm.

Apoi, urcându-se pe un șlep, d. general a spus câteva cuvinte de îmbărbătare ofițerilor și trupei, urând ca divizia a 10-a să fie vrednică de gloria străbunăi și să ducă departe faima Românieî.

Ofițerii împreună cu soldații au cântat diferite cântece, după care d. general Constantinescu dând mâna cu toți ofițerii și luându-și rămas bun dela trupă, șlepurile au pornit în aclamările frenetice ale publicului și în uralele trupei.

oxo

Manifestația războinică din T.-Severin

T.-Severin, 23 Iunie

Severinenii au manifestat cu o deosebită însuflețire pentru războiu. Orașul e pavoazat ca în zile de sărbătoare. Negustorii, în marea lor majoritate evrei, au închis magazinele și s'au amestecat în impunătorul cortegiu al manifestanților. S'a oferit ofițerilor bomboane și flori, iar soldaților țigări și tutun.

Muzicile locale intonă numai imnuri naționale. Publicul cântă și el, aplaudă și agită pălăriile.

Țăranii din județ și cei chemați în garnizoana locală, s'au prezentat.

La îmbarcarea lor, a asistat tot orașul Severin. Seminariștii seminarului Nifon din București, veniți în excursiune sub conducerea preotului Popescu-Moșoaia, au cântat cântece războinice prin orașiar preotul a ținut discursuri înflăcărate la statuia împăratului Traian.

oxo

Grandioasa manifestație dela Calafat

Calafat, 23 Iunie.

O grandioasă manifestație s'a făcut în orașul nostru de toți tinerii cari au fost chemați sub arme și cari urmează să plece la corpuri.

Cu muzica militară în frunte au parcurs toate străzile orașului care erau pavoazate cu tricolorul român, în vârful căruia se găseau legate mari buchete de flori naturale.

Se auzeau des strigăte de „Trăiască M. S. Regele, Marele Căpitan, trăiască armata română, Jos Bulgaria".

Publicul arunca de prin balcoane și ferestre flori în calea manifestanților.

La biserică s'au descoperit iar muzica a intonat „Rugăciunea" și „Imnul Regal".

La monumentul „Carol I" de unde în 1877 s'a tras primul tun entusiasmul ajunsese nemăsurat.

S'au încins hore pe toate piețele orașului pe unde manifestanții treceau.

La regiment au eșit înaintea manifestanților ofițerii și trupa ce era în curs de echipare cu ovații nesfârșite, apoi formându-se o mare horă s'au prins toți în ea.

oxo

Găești, 23 Iunie.

Azi fiind ziua fixată pentru serbarea școlară de închiderea anului, din cauza învălmășagului cu mobilizarea, ne mai putându-se ține, s'a dispus ca serbarea să se schimbe într'o manifestație publică.

In acest scop, elevii și elevele școalelor, cu drapelele în frunte, sub conducerea corpului didactic, au parcurs străzile orașului, întesate de lume, cântând cântece patriotice. Opriți în piața orașului, au intonat imnul regal, ascultat de mulțime cu capetele descoperite, și alte imnuri. La întoarcere s'au oprit din nou în fața școalei, unde directorul școalei Fl. Dițulescu, mobilizat și el, a rostit elevilor și mulțimei o înflăcărată cuvântare, asupra supremei datorii către Patrie, terminându-se c'un formidabil strigăt de Ura! repetat de 3 ori.

*

T.-Severin, 23 Iunie

In strigătele entuziaste ale mulțimei s'a citit aci ordinul de mobilizare.

Grandioasă manifestație pentru războiu

Focșani, 23 Iunie.

Ca un singur om mii de cetățeni focșăneni au manifestat în modul cel mai entuziast pentru războiu.

Sunetul trâmbiței așteptat de toată suflarea românească și când s'a auzit veselia și entuziasmul au trecut orice margine.

Inițiativa măreței întruniri de eri au luat-o profesorii și vioii absolvenți ai liceului „Unirea", la care s'a asociat și „Liga culturală", secția Focșani.

In curtea liceului la orele 6 d. a., se găseau câteva sute de oameni cu muzica regimentului „Putna" No. 10.

Cortegiul a pornit în frunte cu muzica, după care urmau elevii liceului cu drapel, membrii „Ligei culturale" cu steagul tricolor simbol al înfrățirei viitorului și unirei tuturor românilor, apoi rezerviștii.

La reg. 11 artilerie entuziasmul a întrecut orice margine. Dela etaj a vorbit călduros d. colonel Stere Palade, comandantul regimentului, stârnind un adevărat delir. Au curs lacrimi de emoțiune.

Colonelul Palade a spus limpede: „Să-l ferească D-zeu pe bulgar să simtă ghiuleaua tunului românesc".

S'a manifestat apoi la batalioanele 3 și 4 de pionieri. In urmă manifestanții au intrat în curtea regimentului Putna No. 10 unde s'a încins o horă.

Coloana la reîntoarcere a manifestat și la d. general Costescu și la d. prefect Ienibace.

Manifestanții au mers apoi la liceu, rămânând ca la noapte când va suna clopotele pentru mobilizarea armatei să se facă retragerea cu torțe.

In centrul orașului când muzica a intonat „Imnul regal" erau adunate mii de capete descoperite; se auzeau accente puternice și urale nesfârșite, scoase din piepturile a mii de viteji.

Oastea de cetățeni era creștină și cel dintâiu care a luat cuvântul a fost preotul Pantelimon Romanescu, care a încălzit și mai mult sufletele pentru ziua cea mare.

A mai vorbit d. I. P. Rădulescu deputat, după care multimea a făcut ovații oratorilor, ofițerilor și militarilor ce erau de față.

In cântecul marșurilor „Deșteaptă-te Române" și „Pe al nostru Steag" impozanta coloană s'a îndreptat spre regimente manifestând pentru războiu.

In drum întâlnindu-se cu un grup de soldați li-au făcut ovații atât lor cât și sutelor de rezerviști.

oxo

R.-Sărat, 23 Iunie.

Cetățenii râmnicenI, în frunte cu muzica militară, au făcut astă-seară la 8 jum. o mare manifestație pe străzile orașului, strigând: Trăiască România Mare! Jos Bulgaria!

In oraș e o mare fierbere, toți fiind pentru războI.

NicăirI nu se discută decât despre acest eveniment, care e primit cu bucurie de toată lumea.

Mulți s'au înscris voluntari. Tineri din toate clasele sociale în special meseriași, sunt entuziasmați. Veselia a ajuns la delir.

Familiile aruncă flori de prin balcoane în semn de aprobare și de iubire. E o însuflețire generală.

*

Zimnicea, 22 Iunie.

In orașul nostru s'a făcut o impozantă și înflăcărată manifestație pentru războI. Manifestația a fost urmată de cuvântări ținute în grădina publică de către d. maior în rezervă Sanislav Borislavschi și avocat D. Marinescu. S'a manifestat la d. I. Ghiolu, primarul orașului, la ad-tia plășii, la președintele „Ligei Culturale" și la Z. BrândușI, farmacist veteran dela 1877. Cortegiul a pornit apoi în centrul orașului unde manifestația a luat sfârșit cu „Hora Unirei" care a fost jucată de un imens public.

oxo

Pentru copiii și nevestele rezerviștilor

La Oltenița a fost afișat următorul apel:

ROMANI!

Țara își trimete acum feciorii să'i apere drepturile.

Brațele lor vânjoase vor arăta vrăjmașilor noștri că în vinele lor curge strămoșesc sânge al luptătorilor aprigi ai lui Mihai și Ștefan Vodă.

ROMANI!

Mulți din acești soldați sunt săraci; ei au lăsat copii și neveste cărora drept hrană le-au spus cuvinte de îmbărbătare ostășească și speranță, iar în vatră... gol și cenușe.

Datoria noastră, a celor ce rămânem pe loc, este să ușurăm greul ce le apasă pieptul— ajutând pe cei rămași fără sprijin.

Deci, cu mic cu mare, să dăm obolul pentru formarea unui fond cu care să fie ajutați, în care scop Vă rog, a trimete adeziunile Voastre d-lui doctor Ion Dumitrescu, medicul orașului Oltenița, pentru a proceda la formarea unui comitet.

CONST. I. DEMETRESCU
avocat.

Oltenița, Iunie 1913.

oxo

CUM PLEACA LUPTATORII...

Cine vrea să trăiască ceasuri înălțătoare, să se ducă la rampa militară, înapoia Regiei, să asiste la plecarea luptătorilor.

Spuneam într'un număr trecut că spre a cunoaște caracterul unui neam, e nevoie să vezi pe fiiI acestui neam, în ceasul hotărâtor, în clipa supremă, în momentul când pleacă la luptă.

Am văzut eri mii de fiI ai Românieî plecând la luptă. Onoare lor!... Mi s'a înălțat sufletul și mi s'a umplut de un simțimânt pe care nu cred că-l voI mai avea vreodată în viață. Nimic mai măreț, mai zguduitor și mai plin de gravitate adânc omenească decât privelișteа luptătorilor cari își iau rămas bun dela ai lor în clipa în care pleacă.

A pleca de lângă ai tăi, — pentru totdeauna, — e lucru trist; a pleca la luptă pentru Patrie e, pentru român, lucrul cel mai dorit și mai de mult așteptat.

*

Pe câmpia de lângă Regie, la rampa militară de lângă fosta stație B. M. e instalată o adevărată tabără. Oamenii cari alcătuiesc această tabără sunt uniI îmbrăcați militărește, cu pușca la umăr, alții cu hainele de toate zilele, cu dăsaga de gât. E ora 1 după amiază și arde soarele. Oamenii, ceI încă neîmbrăcați, veniți de pretutindeni, stau întinși pe iarbă. Unii au desfăcut dăsaga în care au ceva pâine, brânză, măsline, o ceapă și poate și o bucată de carne.

Lângă eI stau femeI și copii, cari mănâncă și eI, sau își privesc soții și părinții. Nici o șoviire în ochiI niciunuia din bărbați, nici o tremurare în glas; femeile au ochii umezi și-și strâng copiii la piept. Sunt nesfârșit de mulți, și toți plini de voie bună.

Mai la o parte stau trupe, cari vor pleca numai decât într'o localitate indicată printr'un ordin special. Puștile stau în piramidă și alături de ele ranițele. Soldații șede de vorbă, cu sufletul împăcat, plin de hotărâre care-i face uneori să se uite lung la puștile înșirate lângă eI. Sunt uniI cari-și lasă gândurile să alerge 'napoI; aceștia se apleacă pe brânci și, pe un petec de hârtie, își așternt tot sufletul plin de duioșie și de speranțe pentru ziua de mâine. Alții nu prea au vreme să se gândească înapoI și, fără să bage de seamă, se pomenesc cântând o horă; alții zic hora ceva mai tare și deodată s'au și prins de mână și pământul începe să ropotească. S'a găsit acum un fluier, din care unu îi zice de zor, și hora s'a încins mare, mare, cu luptători îmbrăcați și cu luptători cari vor fi îmbrăcați. Bat de rup pământul, curge apa depe eI, dar nu se lasă.

Un grup de tineri s'a rătăcit printre dânșii și, sărind și eI plini de voie bună, găsesc vreme să întrebe unde trebuie să facă cererea să fie primiți ca voluntari.

Și-au făcut apariția câțiva negustori cu donițele pline cu limonadă, oameniI, înfierbântați, dau năvală și, în câteva clipe golesc donițele cari se umplu numai decât din nou. Negustorul fabrică „limonada" pe loc,— numai că uită să-i pună zahăr și lămâie. Se ivesc uneori incidente cari confirmă proverbul că românul e drept chiar și cu ceI nedrepți. Sunt oameni cari, când trei pahare de „limonadă" nu prea sunt bucuroși să plătească 15 bani și cată să li se facă ceva reducere. Negustorul refuză, și foarte rău face, — fiindcă limonada pe care o vinde cu 5 bani paharul e apă curată pe care i-au cărat-o chiar soldații de la cari pretinde acum o plată nedreaptă. Unul dintre soldați protestează, invocând argumente decisive.

—Te bucuri să-mi ieI mie un gologan, când apa aia ți-am adus-o chiar eu? Păi, dac'ai fi român, te-ai uita la mine care mă duc cu arma în mână să-mi apăr țara și nu m'ai lua de piept pentru 5 parale.

Un camarad al soldatului nedreptățit pune capăt neînțelegerii; el a luat pe nesimțite donița cu „limonadă" și paharul negustorului și, ducând-o mai la o parte, oferă tuturor celor cari au nevoie câte un pahar răcoritor. Când negustorul —un palicar sadea, — a băgat de seamă, e bucuros să-și ia donița și paharul, și o șterge, să „fabrice" altă limonadă și să se ducă în alt colț să facă ceva afaceri.

Se apropie ora plecării. Oamenii, ceI cari se duc, s'au sculat de mult și și-au ocupat locuri în vagoane; uniI au rămas pe afară, ne mai încăpând. Nu vor însă să se lase pe jos. Se suie în cușca frânarului, sau chiar pe acoperișul vagoanelor.

Cineva le strigă de jos:

— Băgați de seamă! mai bine era dacă vă făceați loc înăuntru.

Oamenii răspund. zâmbind:

— N'are afaceE. E mai bine aci, mai la aer.

Vagoanele sunt împodobite cu crengi de verdeață, iar țevile puștilor cu flori de câmp.

Trenul e gata să plece. Ultime sărutări și strângeri de mâini; femeile-și apleacă pe furiș capul ștergându-și ochii.

Se-aude acum gornistul sunând, și un fior cutremură toate sufletele. E primul pas către luptă. Mii de glasuri sună deodată:

— Ura! mergeți cu bine! veniți sănătoși și învingători.

Și se cutremură văzduhul de un alt „ura!" formidabil, care se ridică până la cer.

Mașina pufuie urlând vagoanele întesate. Goarna românească spintecă singurătatea câmpului înălțându-se spre cerul senin și îndepărtat. Se mișcă mâinile, cu batiste și pălării, și inimile cu dureri și cu speranțe și trenul se depărtează... așa pleacă luptătorii noștri...

M. Negru

SERBAREA
dela seminarul monahal

Astăzi, când mai mult ca întotdeauna, fiorii dragostei de neam stăpânesc tot ce simte românește și când fiI țăriI sunt chemați spre a înscrie noui pagini de glorie în istoria neamului, la „Seminarul monahal (palatul Ghica-Tei) în fața I. P. S. Mitropolit Primat a d-luI și d-neI ministru C. Arion și d-șoareI Maria Arion, președinta societățeI „Acoperământul Maicei D-luI" cărîa aparține școala, s'a dat o prea frumoasă serbare, menită a întări și mai mult avântul patriotic, care însuflețește astăzi toată suflarea românească.

Serbarea a început printr'o cuvântare a S. S. pr. Damian, renumitul pictor bisericesc-profesor de desemn la această școală, în care a arătat rostul școaleI, cum și calea pe care trebue să o urmeze călugărițele noastre, spre a corespunde înalteI lor chemări. S'a reprezentat piesa „Visul României" de Grigoriu. Piesa a fost interpretată cu atâta simțire de către artiștI toți recrutați dintre elevele școaleI-fetițe între 7—13 ani, încât a mișcat până la lacrămI pe asistenți; s'au recitat poeziI ocazionale și s'a încheiat printr'o bine simțită cuvântare a C. S. Maicei Olga Gologan, harnica directoare și profesoară, care a arătat activitatea desfășurată de către corpul didactic și administrativ, cum și succesele strălucite obținute de către eleve la examenul de fine de an. I. P. S. Mitropolit Primat, adânc mișcat de cele ce precedaseră, a mulțumit foarte călduros tuturor celor care au contribuit la această izbândă și a donat în folosul societățiI suma de două sute leI. A inspectat apoi biserica Ghica, care se găsește în curtea palatuluI și s'a întors la palatul Mitropolitan ducând cu sine cele mai frumoase impresiI. D. ministru C. Arion, pe a cărui față se citea marea mulțumire ce-l stăpânea, a plecat mai înainte fiind așteptat de d. prim-ministru.

Succesul se datorește în mare parte și C. S. Maicei Epiharia Moisescu, directoarea „Leagănuluî Sf. Ecaterina" și casiera societățiI „Acop. Maicei D-luI" și care a zămislit ideia înființărI uneI asemenea școlI, cum și d-șoareI Filotea Bălănescu, o tânără profesoară devotată cu trupul și cu sufletul institutieI căreia servește.

Asistent

oxo

*** O bună parte din personalul redacțional și technic al ziaruluI nostru fiind chemat sub arme, iar pe de altă parte lipsa de hârtie fiind foarte simțitoare, „Universul" va apare deocamdată numai în 4 pagini.**

Specula cu alimentele

Primim zilnic numeroase protestări contra speculeI nepermise și rușinoase pe care o fac uniI negustorI cu alimentele. Iată una din aceste scrisorI de protestare:

Domnule Director,

D-voastră care în toate împrejurările ați dat probe de vitalitate în interesul public, sunteți rugat a lua și de astă dată parte, și a protesta din toată puterea contra rapacității fără margini a vânzătorilor de alimente, a căror lăcomie de exploatare crește din zi în zi, și face ca traiul pentru ceI săraci să devie o adevărată calamitate.—Ce face guvernul? Ce face poliția care a promis o ordonanță severă privitoare la prețurile de consumațiune? Tace și nu i-a măsurI contra banditismului care se practică liber și fără nicI o teamă. De trei zile e un adevărat jaf. Zahărul, cafeaua, orezul, făina, untul-de-lemn etc., articole de primă necesitate, aU ajuns la prețurI exorbitante. Ce să mai zicem de furnizorii mărginași? când băcaniI, toptangiI care sunt milionarI, și care ar trebui să dea exemplu de cinste și moderațiune, jefuiesc publicul în chipul cel mai rușinos. ErI și alaltăerI, lumea, pentru mai multă încredere a alergat să se aprovizioneze dela magazinele mari de coloniale, sperând într'un preț mai omenos, dar, ce decepție! Publicul a fost mai păcălit ca la ceI mici. La unul din nouiI negustorI din centru, pentru zahăr, ca articol principal care era deja foarte scump, îți da ce era mai infect cu condițiunea ca să cumperI și altceva cu prețurI fabuloase. UnuI alt negustor mare observându-i-se cum că de erI până azI a ridicat prețul zahăruluI dela 1 leu 25 la 1 și 40, și peste o oră la 1 și60 kg. și la cutia de zahăr dela 5 leI kg. la 8 și mai târziu la 8 și 50 cutia, răspundea cu cinism că fabricantul e de vină, că acum ar fi cumpărat marfa în acel moment, și biata lume îngrozită de ceea ce va fi mai târziu se lăsa pradă lăcomieI lor. Ei bine, d-le director, în acest timp de abnegațiune națională, de sacrificiI pentru toți cetățenii țăriI, când cu voie, fără voie se rechiziționează, când se deslipesc fiI de mame, soți, frați spre a-și vărsa sângele pe câmpul de luptă, când aU rămas case fără sprijin, când munca, activitatea de întreținere s'a suspendat, și când prin lipsa brațelor, forțamente, traiul s'a îngreuiat, este oare permis și nu e criminal d'a mai îngădui pe acești jefuitori? Este dar de toată urgența, de a se lua măsurI represive contra comerțuluI ilicit, și a se pedepsi cu toată rigoarea pe exploatatoriI nevoilor publice.

Cu mulțumirI și recunoștință

S. Ieronym, Brezoianu 5.

PREDICA
DE ȚINUT IN FAȚA TRUPELOR CARI MERG LA RĂZBOIU

de TEODOR POPESCU
Absolvent al Seminarului Central din București

Anul acesta comisiunea examenului de absolvire dela Seminarul „Central" a dat între subiectele de predici care trebuiau să fie susținute de elevi în fața comisiunii, după o preparare de două ceasuri, și subiectul: Predică pentru trupele care merg la război, *pe care și l-a ales pentru a-l susține elevul Teodor Popescu.*

Cuvântarea aceasta, pentru care elevul a luat dela comisiune nota zece, fiind acuma, nu numai actuală, ci și necesară pentru mulți care vor avea să cuvânteze în fața oștilor, am socotit de folos s'o cer elevului pentru a o da publicității.

Arhimandritul SCRIBAN

Fraților,

Se zice că cel mai sfânt, mai dulce nume e: mamă; fără să atingem ceva din sfințenia acestuI nume scump și fără să greșim, vom spune însă, că cel mai sfânt și mai mare nume omenesc stă scris în cartea vieții ori cărui neam organizat și sună frumos, înălțător: Patria. Pentrucă patria e mamă și a mameI noastre, a părinților și strămoșilor noștri. Mama ne-a născut, dar ne-a născut în patrie; mama ne-a crescut, dar ne-a crescut în pământul patrieI și din bunătățile patrieI; mama ne-a învățat să vorbim, dar limba e a patrieI și a neamuluI; mama ne-a crescut într'o lege, care e a patrieI; mama ne numește fiI ai eI, dar împreună cu părinții și cu toți ceI dinaintea noastră și cu ceI ce ne vor urma suntem fiI buni ai buneI noastre patrii și atunci, când dintre ființele omenești nu mai avem cui zice cu drag: mamă!

Sunt simțiminte sfinte acelea, care ne leagă de patrie și sunt amintiri înnălțătoare, care, ridicându-se din pământul frământat de atâția strămoși, udat cu sânge, cu lacrimi și cu sudori pentru a pregăti viitorul ne chiamă azi la o mare datorie, pe care glasul patrieI nu ne-a mai amintit-o de treI-zeci și șase de ani, datoria de a iubi patria mai mult decât orice, de a arăta iubirea către patrie prin jertfe.

Da, frați Români, nimic nu trebuie să sune mai tare azi în urechile noastre decât glasul acesteI patrii, mamă a celor ce simțim la fel, glasul eI, care nu numai ne cere, ci ne îndatorează la jertfe, la jertfirea vieții chiar. Pentrucă, iarăși, un lucru trebuie știut și înțeles bine, că această binefacere, pe care o numim patrie și care e formată din pământul și din sufletul neamuluI, nu e decât o binefacere a jertfeI, răsărită din jertfe, crescută prin jertfe, păstrată prin jertfa și care-și așteaptă mărirea și viitorul tot dela jertfe, dela jertfele, pe care și nouă ni le cere azi.

Căci să deschidem cartea vieții neamuluI nostru și să vedem că am avut „un vis neîmplinit; de dorul luI ne-au răpos at și moșiI și părinții". Au răposat în suferință ca să trăim noi și ca să ne bucurăm de roadele jertfelor lor de viață, ca să călcăm mândri pe pământul, în care zac uitați, ca să clădim pe umilele lor morminte și prin munca noastră un așezământ trainic, un viitor glorios și mare, dar mai mult decât acestea: au răpos at în suferință ca jertfe ale datorieI ale iubireI de patrie, ca să ne învețe și pe noi aceIaș lucru, ca să ne îmbărbăteze și pe noi pentru aceeaș datorie, pe care trebue s'o spunem tare tuturor: Țara ne cere azi jertfe.

Glasul eI are o viață de veacuri și glasul eI de veacuri ne aduce aminte, că toți câți avem acelaș nume de neam suntem buni frați și prietenI. Și a zis Hristos: „NimenI nu are mai mare dragoste decât aceasta, ca să-și pună sufletul său pentru prietenul său (Ioan XV 13). Suntem datorI deci să mergem ca frați umăr la umăr, pentru a face cinste pământuluI, în care zac vitejiI veacurilor trecute, în care e îngropată atâta bogăție, în care strălucește atâta măreție și se revarsă atâta binecuvântare!

Când strămoșii și părinții au luptat atâta timp cu furtuni de necazuri și greutăți și aU isbutit să se țină și să ne lase nouă moșteniri scumpe, puteavom noi sta la îndoială, sau da îndărăt? Nu, căcI numaI lașiI și netrebnicii ar face așa! Puteavom noi îngădui ca această țară, care și-a născut mântuitorI în toate împrejurările grele, să rămână necinstită de oameni, cari nu-i sunt decât vrăjmașI și rău voitorI? Nu, căcI ar fi o fără de lege, o micime de suflet, de care nu ne vom face vinovați!

Când în această patrie sunt atâția, cari ne privesc cu iubire, atâția, cărora le-a trecut timpul de a se putea jertfi, atâția, căror acel timp încă nu le-a sosit, când vor fi mai ales atâția, urmașiI noștri, cari aU dreptul să ceară dela noI ceea ce nouă ne-aU dat înaintașiI, o țară curată, pe care toți, putea-vom noi îngădui că eI să moștenească o țară, a cărei fiI nu și-ar fi făcut datoria într'un moment suprem? Iarăși nu!

Voim azi orI ce; voim suferință, voim jertfire, pentru că voim și glorie, dar nu voim umilire nici unuI Român, nici a strămoșilor, nici a celor de azi, nici a celor ce ne vor urma, pentru că ne-ar blestema în loc să ne binecuvinteze! Voim gloria de viteji ai românismuluI pentru toți ceI ce vor avea tăria să înfrunte primejdiile luptei. Și atunci, saU viI, saU morți vom fi vrednicI de vitejia veacurilor trecute, vom fi vrednicI de iubirea și respectul celor de azi, vom fi vrednicI de admirația urmașilor, cari aU dreptul să ne judece, vom fi vrednicI de binecuvântarea tuturor.

ViI saU morți, vom fi însoțiți de ruga fierbinte ce se înalță din atâtea inimi, care așteaptă cu nerăbdare sfârșitul; vom fi însoțiți de ruga unuI neam întreg, în frunte cu Biserica neamuluI, care ne învață să privim în clipele hotărâtoare spre Cel ce are toată puterea. Vom fi mai aleș vrednicI de recunoștința țăriI, pe care o servim. CăcI ea știe să scrie numele celor ce mor făcându-și datoria, în cartea de aur a neamuluI; ea știe să înfrupeze în monumente vitejia ce se va da pildă urmașilor, orI când vom avea prilejul să facem un pas mai departe spre culmea unde stă scris marele ideal al neamuluI. Țara va ști să micșoreze durerea celor ce plâng, să ajute pe ceI rămași singuri.

Dar întâI datoria și apoI răsplata!

In patrie nu avem de ce să ne plângem! Dacă trăim, trăim în patrieI, dacă ne bucurăm de bine și de libertate, în patrie, dacă ne bucurăm, dacă aU venit timpuri grele, în numele patrieI vom lupta și dacă nu vom avea cui zice mamă și frați, sunt: patria și ceI de un neam, cari ne înțeleg durerea și ne pot da ajutorul; în patria sa nu e nimeni orfan, după cum iarăși nimeni nu rămâne fără frați, când va ști să-și cunoască frații, saU fără fiI, când toți suntem fiI ai uneI singure mame. Să nu plângă deci nimeni de durere, ci de bucurie și de mândrie că a putut da ceva țăriI, că a putut răspunde cu ceva la glasul dulcios al buneI mame! Dacă părinții și frații nu pot merge unde noI trebuie să plecăm, dacă ne-aU iubit și ne iubesc și vor să știe că am trăit vre-odată, să ne lase acum să luptăm